

Sygn. akt II K 104/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Władysław Kizyk

Protokolant: stażysta Joanna Deręgowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Jerzego Adamowskiego

po rozpoznaniu w dniach: 20.02.2018 r. oraz 27.02.2018r.

sprawy ***P. G., syna A. i E. z domu M., urodzonego (...) w E.***

skazanego prawomocnymi wyrokami :

1. Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 19 kwietnia 2010 r., w sprawie sygn. akt (...), za czyn z art. 258 § 1 k.k., popełniony w okresie od lata 2007 r. do 26 maja 2008 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w okresie od lata 2007 r. do 26 maja 2008 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę 300 (trzystu) stawek dziennych w wysokości po 25 (dwadzieścia pięć) zł każda stawka, za czyn z art. 270 § 1 k.k., popełniony w okresie od początku lipca 2008 r. do 17 września 2008 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od grudnia 2007 r. do 4 kwietnia 2008 r., na grzywnę w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł każda stawka. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono wykonalną karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych w wysokości po 25 (dwadzieścia pięć) zł każda stawka, którą to karę pozbawienia wolności skazany odbywa od dnia 24 marca 2017 r. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 17 września 2008 r. do 24 września 2008 r.

2. Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Policach z dnia 21 sierpnia 2017 r., w sprawie sygn. akt (...), za czyn z art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 1 sierpnia 2016, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 273 k.k., popełniony w dniu 18 marca 2017 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. orzeczono wykonalną karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 31 października 2017 r., w sprawie sygn. akt (...), za czyn z art. 291 § 1 k.k., popełniony w okresie od 27 listopada 2014 r. do 04 grudnia 2014 r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł każda stawka, za czyn z art. 270 § 3 k.k., popełniony w dniu 04 grudnia 2014 r., na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 235 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od 04 do 05 grudnia 2014 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczono wykonalną karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 04 grudnia 2014 r. godz. 10:25 do 05 grudnia 2014 r. godz. 19:19 oraz od 18 marca 2017 r. godz. 16:45 do 24 marca 2017 r. godz. 16:45.

o wydanie wyroku łącznego

I. na mocy art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 85a k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec **skazanego P. G.** prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 19 kwietnia 2010 r., w sprawie sygn. akt (...)

- Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Policach z dnia 21 sierpnia 2017 r., w sprawie sygn. akt (...),

- Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 31 października 2017 r., w sprawie sygn. akt (...)i wymierza karę łączną **5 (pięć) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (...) **od dnia 17 września 2008 r. do 24 września 2008 r.**, w sprawie (...) **od dnia 04 grudnia 2014 r. godz. 10:25 do dnia 05 grudnia 2014 r. godz. 19:19 oraz od 18 marca 2017 r. godz. 16:45 do 24 marca 2017 r. godz. 16:45.;**

III. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych podlegających połączeniu ulegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego P. G. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

II K 104/17

UZASADNIENIE KARY ŁĄCZNEJ

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za wyżej wskazane przestępstwa.

Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności w pkt. I wyroku łącznego, Sąd rozważał przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami skazanego P. G. istnieje ścisły związek przedmiotowy oraz podmiotowy i za jakim ukształtowaniem kary łącznej przemawiają okoliczności, które zaistniały po wydaniu prawomocnych wyroków w sprawach:

- Sądu Okręgowego w Elblągu sygn. akt II K (...)

- Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Policach (sygn. akt (...)),

- Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie sygn. akt (...)

Zgodnie bowiem z utrwalonymi w judykaturze poglądami, wymierzając karę łączną, Sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak (OSNKW 1984/5-6/65). Przy wymiarze kary łącznej nie bierze się pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa, gdyż te podlegają odmiennym zasadom, w szczególności ocenie stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Gdyby okoliczności te uwzględnić ponownie przy wymiarze kary łącznej, prowadziłoby to do ponownego sądenia za czyny już osądzone, do ukrytego weryfikowania rzeczy osądzonej, a więc do postąpienia sprzecznego z zakazem ponownego sądenia. Przy wymiarze kary łącznej bierze się pod uwagę jedynie stopień związku między

poszczególnymi przestępstwami, ich łączność przedmiotową i podmiotową. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy – ich kumulacja, to jest sumowanie (por. Prok. i Pr. 1996/2-3/16).

Sąd w przedmiotowej sprawie badał zarówno charakter i rodzaj popełnionych czynów, jak i zachowanie samego skazanego po wydaniu wyroków jednostkowych. Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym istotny wpływ ma bowiem również zachowanie się skazanego w zakładzie karnym albo w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (OSNKW 1986/5-6/39).

Kara łączna 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wobec skazanego P. G. wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 19 kwietnia 2010 r. w sprawie (...)dotyczyła przestępstw z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i tak:

- kara 4 lat pozbawienia wolności dotyczyła skazania za czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w okresie od lata 2007 r. do 26 maja 2008r.

- kara 8 miesięcy pozbawienia wolności dotyczyła skazania za czyn z art. 258 § 1 k.k., popełniony w okresie od lata 2007 r. do 26 maja 2008 r.

- kara 3 miesięcy pozbawienia wolności dotyczyła skazania za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od grudnia 2007r. do 04.04.2008r.

Nadto P. G. skazany został na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności wynikającą ze skazania Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Policach z dnia 21 sierpnia 2017r., sygn. akt (...) za przestępstwa:

- z art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 1 sierpnia 2016, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz

- z art. 273 k.k., popełnione w dniu 18 marca 2017 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

P. G. skazany został także na karę łączną 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności na mocy prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 31 października 2017r. sygn. akt (...)za przestępstwa:

- z art. 291 § 1 k.k., popełnione w okresie od 27 listopada 2014 r. do 04 grudnia 2014 r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

- z art. 270 § 3 k.k., popełnione w dniu 04 grudnia 2014 r., na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 235 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od 04 do 05 grudnia 2014 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Tym samym czyny przestępne objęte skazaniem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Policach z dnia 21 sierpnia 2017r. (...)oraz Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 31 października 2017r. sygn. akt(...) zostały popełnione w okresie po upływie 4 lat i więcej od skazania wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 19 kwietnia 2010r. w sprawie (...) Przy czym skazany P. G. będąc ścigany Europejskim Nakazem Aresztowania, wówczas ukrywał się przed odbyciem kary pozbawienia wolności ze skazania Sądu Okręgowego w Elblągu w sprawie (...).

Z drugiej jednak strony należy mieć na uwadze, iż omawiane czyny skazanego P. G., za które wymierzono jemu poszczególne kary jednostkowe popełnione były w różnych okolicznościach i miejscach, na szkodę różnych osób

pokrzywdzonych, zaś sposób działania skazanego różnił się w poszczególnych przypadkach. Zatem w tym aspekcie trudno dopatrzeć się bliższego związku między nimi.

Nie bez znaczenia dla wysokości kary łącznej orzeczonej wobec P. G. pozostaje ilość czynów jednostkowych popełnionych przez tego skazanego. Jest to istotny czynnik prognostyczny, przemawiający za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

Skazany P. G. był dotychczas ośmiokrotnie skazywany wyrokami różnych sądów (k. 22-24) i ta okoliczność również przemawia za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z zasady absorpcji, albowiem pozwala na wysnucie wniosku o niepoprawności skazanego.

Przy wydawaniu wyroku łącznego należy także zawsze przeprowadzić dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności po to, aby mieć orientację, jak przebiega proces jego resocjalizacji, co nie jest obojętne przy określaniu okresu kary łącznej pozbawienia wolności (por. wyrok SN z dnia 22 stycznia 1991 r., IV KR 100/90, OSP 1992/6/137).

Z aktualnej opinii o skazanym, wydanej przez Dyrektora Zakładu Karnego w N. (k. 17-19) wynika, że jego dotychczasowe zachowanie podczas odbywania kary pozbawienia wolności jest oceniane jako dobre. Był on dotychczas wielokrotnie nagradzany. W systemie programowego oddziaływania funkcjonuje w tej jednostce penitencjarnej w sposób właściwy.

Powyższe przesłanki pozwalają na stwierdzenie, że proces społecznej readaptacji skazanego przebiega właściwie, lecz z całą pewnością jeszcze się nie zakończył, zważywszy na rozmiar orzeczonych dotychczas kar i okres jego pobytu w warunkach izolacji więziennej.

Sąd w procesie wyrokowania uwzględnił również pozytywne opinie o skazanym wynikające z treści dokumentów przedstawionych przez obrońcę w toku rozprawy (k. 53-54).

Zważywszy na omówiony wyżej częściowy związek zachodzący pomiędzy zbiegającymi się czynami w omówionych sprawach, a także na przedstawione rozważania odnośnie zachowania skazanego w zakładzie karnym oraz na wolności, Sąd przyjął, iż w niniejszej sprawie uzasadnione będzie wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji, tj. częściowego pochłaniania.

W ocenie Sądu, zastosowanie wobec P. G. zasady pełnej absorpcji byłoby zbyt dużą premią dla skazanego, zaś kumulacja kar jednostkowych nosiłoby cechy nadmiernej surowości. Sąd podziela pogląd, iż wymiar kary łącznej na zasadzie kumulacji (prostego sumowania kar) powinien należeć do wyjątków. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która z reguły będzie przekraczać potrzeby resocjalizacyjne. Oddziaływanie resocjalizacyjne związane z wykonywaniem kary przebiega niezależnie od tego, czy kary wykonywane są po kolei, czy w systemie kary łącznej (Komentarz do art. 1-116 kodeksu karnego. Część ogólna pod red. K. Buchały i A. Zolla, Zakamycze 2000, str. 563). Z drugiej strony, Sąd miał na uwadze utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądy, iż wyrok łączny nie może być premią dla przestępcy popełniającego większą ilość przestępstw, lecz opiera się na założeniu, że samo wydanie wyroku powinno być ostrzeżeniem dla skazanego przed popełnieniem nowego przestępstwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1982 r., VI KZP 5/81, OSNPG 1981/5/43, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 października 2000 r., II AKa 175/00, KZS 2000/10/31).

W przypadku skazanego P. G., zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji miało na niego, zdaniem Sądu, demoralizujący wpływ i mogłoby powodować przekonanie, że dzięki instytucji wyroku łącznego nie będzie ponosił odpowiedzialności karnej za wszystkie popełnione czyny.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk, Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Najsurowsza kara jednostkowa wynikająca z wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu w sprawie (...)wynosiła 4 lata pozbawienia wolności, zaś suma wszystkich kar jednostkowych objętych przedmiotowym postępowaniem to 7 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Tym samym, kierując się wyżej wskazanymi dyrektywami Sąd wymierzył skazanemu P. G. w pkt. I wyroku karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która jawi się jako dolegliwość sprawiedliwa, w kontekście przedstawionych wyżej okoliczności sprawy. Tak ukształtowana kara łączna pozbawienia wolności w ocenie Sądu, winna stanowić dla skazanego motywację, dla kształtowania właściwych postaw w procesie resocjalizacji zmierzających do respektowania obowiązującego porządku prawnego.

W pkt. II wyroku łącznego na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (...)od dnia 17 września 2008 r. do 24 września 2008 r. w sprawie (...)od dnia 04 grudnia 2014 r. godz. 10:25 do dnia 05 grudnia 2014 r. godz. 19:19 oraz od 18 marca 2017 r. godz. 16:45 do 24 marca 2017 r. godz. 16:45.

Z kolei na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego P. G. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.